

Dpłat pocztowa uiszczona ryczałtem.

ILUSTROWANA

REPUBLIKA

Rok XIII.

LÓDŹ, PONIEDZIAŁEK, 17 LUTEGO 1936 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

№ 47

FRANCJA W OGNIU WALK WEWNĘTRZNYCH Olbrzymia manifestacja lewicy w Paryżu. — Krwawe starcia w Bordeaux i Nantes. — Pra- wica osiro atakuje rząd

Paryż, 16 lutego.

(Pat) Pobicie i poranienie w czasie pogrzebu Jacques Bainvillea przywódcy socjalistycznego Bluma przez grupę monarchistów jest w dalszym ciągu punktem wyjścia

WIELKIEJ KAMPANII POLITYCZNEJ LEWICY.

Kampanja ta wysuwa na czoło swoich hasel hasło do walki z faszyzmem i z prawicą francuską.

Po rozwiązaniu trzech organizacji monarchistycznych, opierających się o dziennik „Action Francaise” — stronnictwa frontu ludowego, komuniści, socjaliści i radykali zorganizowali dzisiaj wielką manifestację i pochód, który przeciągnął od Panteonu do Bastylji i placu de la Nation. Władze bezpieczeństwa zarządziły na czas demonstracji nadzwyczajne środki ostrożności, mobilizując policję oraz t. zw. gwardję republikańską i gwardję lotną, ponieważ

demonstracje dzisiejsza poprzedziło kilka **KRWAWYCH BÓJEK** nocnych pomiędzy studentami nacjonalistami i sprzedawcami dziennika „Action Francaise” a grupkami komunistów i socjalistów.

Z kilku miast, jak Bordeaux i Nantes nadeszły wieści o starciach między członkami organizacji lewicowych i prawicowych. W Montpellier nieznanymi sprawcy usiłovali podpalić lokal łoży masońskiej.

Wszystkie te wiadomości wywołały na ulicach przyległych do terenu demonstracji pewne podniecenie. W kołach politycznych jednakże nie oczekiwano żadnych poważniejszych incydentów, tembardziej, że stronnictwa lewicowe i radykalne dzięki poranieniu posła Bluma, wydały swym członkom wyraźne instrukcje, aby w czasie demonstracji zachowali jaknajdalej idący spokój i dyscyplinę. Stronnictwa zaś prawicowe, którym incydent z posłem Blumem bardzo wyraźnie zaszkodził w opinii, nie zdradzają żadnych poważniejszych tendencji do czynnego reagowania na prasie, które obecnie na nie spadają.

Demonstracja rozpoczęła się około godz. 14-ej przez napływ poszczególnych pochodów, które gromadziły się w 10-ciu punktach miasta. Około godz. 14.30 wyruszył pochód, na którego czele maszerowały oddziały dzieci, młodzieży i kobiet, za nimi postępowały organizacje b. kombatanów, grupy demonstrantów z poszczególnych przedmieść Paryża, wreszcie liczne związki zawodowe. W pochodzie widniały sztandary zarówno trójkolorowe, jak i czerwone socjalistów i komunistów z sierpem i młotem na drzewcach. Napisów żadnych w demonstracji nie było, ponieważ władze bezpieczeństwa pozwoliły tylko na tablice z nazwami poszczególnych grup pochodu.

Na czele całego pochodu i poszczególnych grup postępowali wybitni parlamentarzyści i działacze polityczni z b. ministrami i posłami Daladier, Frot, Grisoni, le Troquer, Moriset i Chacin na czele. Przed pochodem jechała kolumna samochodów, rozwożących zwykły dziennik socjalistyczny „Populaire” i komunistyczny „Humanite”, które torowały drogę przez ulice. Grupy publiczności

sympatyzującej z demonstrantami, witały okrzykami i oklaskami przechodzących posłów radykalnych, socjalistycznych i komunistycznych.

Zjednoczenie socjalistów
Bergerac, 16 lutego.

(Pat) Odbył się tu kongres, mający na celu fuzję trzech stronnictw socjalistycznych, a mianowicie socjalistów

Francji, socjalistów francuskich i republikan socjalistycznych w „Federację socjalistyczną i republikańską”.

Strajk robotników portowych w Marsylji

Marsylja, 16 lutego.

(PAT) Strajk robotników portowych trwa w dalszym ciągu. Wczoraj wie-

czodem odbyło się zgromadzenie przedstawicieli wszystkich związków robotniczych Marsylji, na którym proklamowano na najbliższą środę 24-godzinny strajk.

Delegacja robotników portowych udała się dziś do Paryża, w celu omówienia z komitetem narodowym zjednoczonego związku pracowników portowych i dokowych sprawy rozszerzenia strajku.

ZAJŚCIA W PARYŻU

Policja rozproszyła pochód studentów. — Bójki uliczne — 100 tysięcy ludzi brało udział w pochodzie lewicy

Paryż, 16 lutego.

(PAT) Podczas dzisiejszej manifestacji Frontu Ludowego wydarzyło się kilka drobnych zajść, które nie przybrały jednak poważniejszych rozmiarów. Na rogu ulicy St. Jacques w chwili, gdy przechodził pochód, kilkaset osób, zgromadzonych w tem miejscu, zaczęło w odpowiedzi na śpiewaną przez pochód

Międzynarodówkę śpiewać Marsyljanke wznosząc okrzyki: „Niech żyje Francja”, „Francja dla francuzów”.

Kontrmanifestanci byli jednak oddzieleni od pochodu kordonem policji, który nie dopuścił do starcia.

Równocześnie na bulwarze St. Michel około

1000 STUDENTÓW USILOWAŁO

Sorbona zamknięta

Dziekan Allix żąda satysfakcji

Paryż, 16 lutego.

(PAT) Ministerstwo oświaty komunikuje, że na 105 młodych ludzi, którzy w dniu 11 b. m. zabarykadowali się w gmachu wydziału prawnego Sorbony, tylko 25 zapisanych jest na prawie, pozostali zaś są słuchaczami innych wydziałów, lub szkół, a część nawet wcale nie jest studentami. Komunikat dodaje, że minister oświaty podał rektorowi akademii paryskiej listę studentów, którzy brali udział w zajściach z dnia 11 b. m. w celu przekazania ich w czasie jaknajkrótszym komisji dyscyplinarnej. Nazwiska pozostałych manifestantów zostały zakomunikowane kierownikom uczelni, bądź ministrowi sprawiedliwości.

Paryż, 16 lutego.

(PAT) Sędzia śledczy Aubry prze-

Trzej sprawcy napadu na Bluma zostali aresztowani

Paryż, 16 lutego.

(Pat) Courtois, Andurand i Arragon podejrzani o udział w napadzie na Bluma zostali aresztowani. Sędzia śledczy po badaniu oskarżył ich o zadanie ciosów i ran. Twierdza, Courtois i Andurand zostali przez jednego ze świadków zajścia formalnie rozpoznani, jako napastnicy. Zostali oni osadzeni w więzieniu Sante. Bronić ich ma adwokat Calzant, znany ze swych rojalistycznych przekonań.

Stan zdrowia p. Monnet pogorszył się. Lekarze nie pozwalają jej opuszczać łóżka. Sędzia śledczy zarządził ponowne zbadanie jej stanu zdrowia przez lekarza urzędowego.

Dochodzenia władz sądowych i policji doprowadziły do aresztowania trzech przypuszczalnych

SPRAWCÓW NAPADU NA POSŁA

słuchiwał wczoraj dziekana wydziału prawnego Sorbony Allixa, który oświadczył, że nie wnosi skargi przeciwko policjantom, który go uderzył i przebacza mu, zdając sobie sprawę, że policja w ostatnich czasach ma bardzo trudne zadanie. Natomiast dziekan Allix występuje przeciwko oficerom policji, którzy potraktowali go nie jako dziekana, lecz jako współuczestnika manifestacji.

Angers, 16 lutego.

(PAT) Studenci wydziału prawnego uniwersytetu w Angers, na znak protestu przeciwko wydarzeniom na wydziale prawnym Sorbony w dniu 11-ym b. m. przystąpili wczoraj do strejku. Na zebraniu uchwalono rezolucję, wyrażającą sympatię dziekanowi.

UFORMOWAĆ POCHÓD,

zostało jednak rozproszonych przez policję. Niektórzy z kontrmanifestantów zgromadzili się w jednej z pobliskich kawiarni, gdzie wywiązała się pomiędzy przeciwnikami politycznymi bójka. Posługiwano się przytem syfonami i wybito kilka szyb. Około godz. 3.30 popoł. inna grupa kontrmanifestantów, zebrana na rogu Bulwaru St. Michel, zaczęła wznosić okrzyki na cześć płk. de La Rocque. Wywiązała się pomiędzy zwolennikami „Croix de Feu” a elementami lewicowymi krótka bójka, której położyła natychmiast kres interwencja policji. Aresztowano kilkanaście osób. Policja rozproszyła również około 200 członków Frontu Ludowego, którzy demonstrowali w dzielnicy łacińskiej.

Wszystkie te incydenty nie przybrały jednak większych rozmiarów i były przez policję natychmiast likwidowane. Sam pochód miał przebieg zupełnie spokojny. O jego rozmiarach daje wyobrażenie fakt, że podczas, gdy początek pochodu opuścił plac Panteonu o godz. 14.30, ostatnia grupa wyszła z placu de La Nation o godz. 19.15. Według przypuszczalnych obliczeń w manifestacji wzięło udział około 100 tysięcy osób.

Pobici i ranni podczas demonstracji

Paryż, 16 lutego.

(PAT) Agencja Havasa donosi o następujących szczegółach czwartkowej demonstracji przeciw zgromadzeniu „Action Francaise” przy ul. Asseline.

Około 60 ludzi wybito okna i obrzućo różnemi ciężkimi przedmiotami uczestników zgromadzenia z których wielu odniosło rany. Jeden z nich nazwiskiem Golsce ma wybite lewe oko odłamkiem szyby. Został on umieszczony w szpitalu i spowodu ciężkiego stanu nie mógł być zbadany przez sędziego śledczego. Lekarz urzędowy stwierdził stratę lewego oka i wyraził obawę możliwości ciężkich komplikacji. Jednocześnie zbadano trzech innych rannych, zaś dalsi z tej ranni odmówili wylegitymowania się. Policja poszukuje sprawców napadu.

Nareszcie zwycięstwo piłkarzy polskich

Reprezentacja Belgji pokonana w Brukselli przez polaków 2:0 (1:0)

Piłkarze polscy odnieśli wreszcie zwycięstwo. Sukces naszej jedenastki narodowej przyszedł w chwili najmniej oczekiwanej, bowiem opinia sportowa już się zdążyła przyzwyczaić do niepowodzeń naszej drużyny. Z tem większą więc radością przyjęła polski świat sportowy wiadomość o zwycięstwie piłkarzy nad silną reprezentacją Belgji.

Nie od rzeczy przy tej okazji będzie podkreślić, że władze piłkarskie uczyniły wszystko, by należycie przygotować zawodników do meczu.

Solidny trening jaki przeprowadzili piłkarze wydał plon. Odnieśliśmy wielki sukces w pierwszym spotkaniu w sezonie 1936 i miejmy nadzieję, że nie będzie on ostatnim i że rok 1936 będzie bardziej pomyślny dla naszych footballistów.

telefonicznej przedstawia się następująco:

Bruksela, 16 lutego.
 Rozegrany w Brukselli wobec 30.000 widzów międzypaństwowy mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją Polski i Belgji zakończył się zdecydowanym zwycięstwem Polski w stosunku 2:0 (1:0).

Przez cały czas zaznaczyła się zdecydowana przewaga Polski nad przeciwnikiem. Pierwszą bramkę zdobył na 2 minuty przed przerwą Piec. Druga bramka padła po zmianie pół ze strzału Goda.

Na kilka minut przed końcem polacy zdobywają trzecią bramkę, której jednak sędzia z niewiadomych powodów nie uznał.

Na meczu obecni byli m. in. marszałek senatu belgijskiego Lippens, mini-

ster przem. i handlu Van Isacker, minister komunikacji Spaak, generalicja i inni przedstawiciele władz. Na mecz przybył również poseł R. P. w Brukseli Jackowski, członkowie poselstwa oraz liczna kolonia polska z Belgji i Francji.

Po meczu przedstawiciel nasz zwrócił się do kierowników polskiej drużyny z prośbą o wyrażenie swojej opinii o meczu.

Pułk. Zołędziowski stwierdził, że wygraliśmy zupełnie zasłużenie. Cała nasza drużyna grała dobrze, ambitnie i ofiarnie. Taktycznie górowaliśmy niewątpliwie nad Belgją, technicznie byliśmy również lepsi. Drużyna belgijska była jednak niewątpliwie szybsza i silniejsza fizycznie. Atak gospodarzy grał jednak chaotycznie.

Kapitan Kałuża oświadczył, że drużyna polska grała bardzo dobrze na wszystkich liniach. Atak doskonale kombinował i stwarzał wiele groźnych sytuacji pad bramką przeciwnika. Pomoc doskonale wspomagała atak. Obrona nie miała słabych punktów. Po przerwie belgijczycy mieli przez krótki czas przewagę, ale polacy szybko przejmują inicjatywę i nie oddają jej do końca.

Drużyna belgijska — stwierdza p. Kałuża — ustępowała pod każdym względem polakom.

Angielski sędzia — kończy p. Kałuża — nie zaimponował, nie był zresztą zupełnie bezstronny.

Wczorajem piłkarski związek belgijski wydał bankiet na cześć polskiej drużyny.

ŁÓDŹ — POZNAŃ 8:8

Spodenkiewicz zwycięża Rogalskiego. — Uroczystości jubileuszowe ŁOZB

Zaledwie tygodniowa przerwa dzieląca powyższe spotkanie od meczu Warta — IKP spowodowała, że mecz wczorajszy nie wywołał spodziewanego zainteresowania. Niewątpliwie przyczyniła się do tego również absencja Kajnara. Jego walka z Woźniakiewiczem miała być atrakcją meczu, tymczasem poznaniank od pamiętnej walki poznańskiej unika zetknięcia się z pięściarzem IKP. Bezpośrednio przed zawodami spotkało publiczność nowe rozczerowanie. Poznań nietylko, że przyjechał bez Kajnara, lecz brakło również w jego zespole Piłata, natomiast drużyna łódzka została dość poważnie osłabiona, gdyż zabrakło Durkowskiego, którego niefortunnie zastąpił Ostrowski oraz Pietrzaka, miejsce którego w reprezentacji zajął Kraszewski z Krascheendera. Osłabienie drużyn złożyło się na to, że ciekawie zapowiadający się mecz nie był zbyt interesujący. Jedyne walka Spodenkiewicza z groźnym Rogalskim porwała widzów. I tym razem łodzianin pokonał przeciwnika chociaż wczorajsze zwycięstwo było znacznie mniej przekonujące aniżeli zeszlotygodniowe.

Nieoczekiwanie dużo emocji dostarczyła walka Woźniakiewicza z Misiornym. Zawodnik poznański okazał się pięściarzem nieprawdopodobnie wytrzymałym. Woźniakiewicz miał z nim dużo pracy.

Dość ciekawie wypadła również walka Chmielewskiego z nieznanym zupełnie Sulczyńskim z Sokoła (Leszno). Zawodnik ten świetnie zbudowany i wcale nieźle zaawansowany technicznie może w przyszłości stać się wartościowym pięściarzem. Dziś nie jest on jeszcze groźny dla Chmielewskiego, kto wie jednak, czy po pewnym czasie ten właśnie zawodnik nie będzie najodpowiedniejszym przeciwnikiem dla łodzianina.

Zawody poprzedzone zostały powitaniem gości przez wiceprezesa ŁOZB nac. Konopkę. Po odpowiedzi delegata Poznania p. Rybarczyka i wymianie uściśleń rozpoczęł mecz przedstawiciel wagi muszej Sobkowiak (Poznań) i Popielaty (Ł.). Pięściarz IKP trzymał się zupełnie dobrze z doskonałym Sobkowiakiem i wypadł znacznie lepiej od Bartniaka. Zbyt duża różnica klasy dzielila jednak obu zawodników, by można było w tej walce oczekiwać niespodzianki. Zwyciężył bezspornie wysoki punkt Sobkowiak.

Reprezentant Łodzi w wadze koguciej Gotfried sprawił przykrą niespo-

dziankę. W walce z dobrym technicznie Rogowskim nie istniał on zupełnie w pierwszej rundzie. W drugiej rundzie łodzianin idzie na całego. „Telegrafuje” on jednak w sposób wyraźny ciosy, tak że nie zdołał on wyrzucić większej krzywdy Rogowskiemu. Mimo to runda ta była wyrównana. W trzecim starciu opada Rogowski z sił i lewa Gotfrieda coraz częściej ładuje na szczękę przeciwnika. Gotfried walczy jednak nieczysto i otrzymuje napomnienie. Zwyciężył Rogowski nieznacznie na punkty.

Walka Spodenkiewicza z Rogalskim dostarczyła widzów wiele emocji. Jak już przed tygodniem zaznaczyliśmy obaj oni pasują do siebie doskonale.

Walka tych zawodników jest żywa i szybka. Obaj świetnie pracowali w zwarcu, z którego jednak lepiej wychodził Spodenkiewicz dzięki czemu wygrał on nieznacznie dwie pierwsze rundy. Trzecia runda jest b. zażarta. Rogalski otrzymuje napomnienie za trzymanie i mimo, iż pod koniec walki ma przewagę, trafiając kilka razy czysto przeciwnika, przegrywa nieznacznie.

Misiorny (P) to zawodnik o wielkiej temperamencie i dużej wytrzymałości. Woźniakiewicz bił w niego jak w worek treningowy przez trzy starcia, mimo to poznaniank ani razu nie poszedł na deski i nie miał zamiaru poddać się, mimo, iż skończył walkę kompletnie wyczerpany.

Jubileuszowy Zarząd ŁOZB

Trzeci z lewej siedzi prezes dyr. Taubwurel.

Śląsk zwycięża Łódź w międzymiastowym meczu szermierczym

Wczoraj przy dużym zainteresowaniu publiczności odbył się pierwszy w Łodzi międzymiastowy mecz szermierczy pomiędzy reprezentacyjnymi zespołami Śląska i Łodzi.

Ślacy przewyższali dość wyraźnie Łódź, odnosząc w pełni zasłużone zwycięstwo zarówno w szabli jak i w szpadzie. W szpadzie natrafili jednak ślacy na dość silny opór przedwyszyskiem dzięki startującemu w barwach Łodzi Kantorowi. Zawodnik ten był nai-

lepszym w reprezentacji naszej, odnosząc dwa zwycięstwa w spotkaniach z Zaczykiem i Kamalą oraz remisując w dwóch pozostałych meczach z Sobikiem i Karwickim. Poza to po jednym punkcie zdobyli dla Łodzi w szpadzie Włocki i Banaś. W szabli Łódź zdobyła punkty przez Kazimierzczaka i Bartosika. W zespole śląskim na pierwszy plan wyбили się Sobik i Zaczyk.

Ostateczny wynik: szpada 10:5, szabla 12:4.

W wadze półśredniej Durkowskiego w walce z Sipińskim zastąpił Ostrowski. Pięściarz Geyera trzymał się dość dobrze przez dwie rundy. Nie wytrzymał jednak nerwowo spotkania i w trzeciej rundzie panicznie unikał walki, przegrywając raczej ze strachu. Sipiński i tym razem nie zaimponował formą.

Spotkanie Chmielewskiego z Sulczyńskim rozpoczyna się sensacyjnie. W pierwszej rundzie rozbija Sulczyński głową Chmielewskiego oko tak, iż wyssakuje mu potężny guz.

Zachodziła obawa, że sędzia zmuszony będzie przerwać walkę jednakże Chmielewski nie wykazywał ku temu żadnej ochoty i mimo, iż nie błysnął pełnią formy, to jednak w trzeciej rundzie wspaniała serją ciosów doprowadził twardego i zupełnie nieźle zaawansowanego przeciwnika do stanu groggy. Sulczyński chwytł się sznurów i sędzia przerywa walkę, przyznając zwycięstwo Chmielewskiemu przez techniczne k. o.

Szymura nie zaimponował formą w walce z Kraszewskim. Szkoda, że nie stawiał się do walki Pietrzak, który miał wczoraj szanse wygraną z mistrzem Polski. Przebieg walki dość ciekawy. W pierwszej rundzie został Szymura trafiony w szczękę, chwycił się sznurów, lecz w tej chwili rozległ się gong. W drugiej rundzie w podobnej sytuacji znalazł się Kraszewski. O zwycięstwie Szymury zdecydowało trzecie starcie. Kraszewski nadziewał się ustawicznie na konty przeciwnika i zainkasował w tej rundzie b. dużo. Wygrał wysoko na punkty Szymura.

W wadze ciężkiej Kłodaś zdobył dla Łodzi dwa punkty walcowerelem z powodu niestawienia się Piłata.

Bezpośrednio po zawodach odbył się w salach restauracji „Tivoli” wydany przez zarząd ŁOZB obiad zawodniczy, w którym obok uczestników meczu, odznaczonych zawodników wzięli jeszcze udział przedstawiciele władz państwowych, wojskowych, samorządowych i związków sportowych. Ogółem obecnych było około 70 osób. Razem brak sędziów pięściarskich, którzy troczystości tę zbankotowali.

Zarząd Polskiego Związku Bokserskiego reprezentowany był przez swego wiceprezesa inż. Szulgińskiego z Poznania.

Jako pierwszy przemawiał na obiedzie prezes ŁOZB p. Taubwurel, później inż. Szulgiński. Skolei w imieniu okręgowego związku piłkarskiego przemawiał wiceprezes tegoż mgr. Kalebach i wreszcie w imieniu odznaczonych zawodników krótkie przemówienie wygłosił Seidel, dziękując za zaszczytne odznaczenie. Za wyjątkiem przebywającego na emigracji w Brazylii Gerbicia i mieszkającego stale w Warszawie Seweryniaka obecni byli na obiedzie wszyscy odznaczeni zawodnicy.

Prezes Taubwurel wręczył też przedstawicielom Poznania puchar jako pamiątkę z tego jubileuszowego meczu.

